

Ἄλλὰ θὰ ἐρωτήσητε δικαίως· αἱ γῆραι·

Περὶ αὐτῶν οὐδεὶς λόγος γίνεται, διότι ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς ὁ ποιήσας τὰ ἄνω ἐφρῆνει, φαίνεται, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις μεταξύ γῆρας γυναικὸς καὶ βόδου τοῦ Μιτῶν.

Τὰ δὲ γεροντοπαλλήκαρα·

*Α! αὐτὰ δὰ εἶναι βόδα μόνα των . . .

Δ. Γρ. Κ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑΙ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Συμβουλίου ἐν Λονδίῳ ἐδημοσίευσεν ἄρτι καταστατικὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν περὶ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν τῇ Οὐαλλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1880. Ἐκ τῆς καταστατικῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ἀπὸ τῆς παραδοχῆς τῶν περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμων τοῦ 1870 ὁ ἀριθμὸς τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων, τῶν ὑπὸ ἐπίβλεψιν διατελούντων, ἀπὸ 8,281 ἀνῆλθεν εἰς 17,614, ἐξ ὧν 3,433 δημόσια καὶ 14,181 ἐλευθέρᾳ. Τῷ 1870 ἐν τοῖς προπαιδευτικοῖς σχολείοις ὑπῆρχε χωρὸς διὰ 2 μόνον ἑκατομμύρια παιδῶν, ἐφοίτων δὲ ἐν αὐτοῖς 1,152,389· σήμερον ἡ χωρητικότης ἠύξησεν εἰς 4 ἑκατομμύρια, οἱ δὲ φοιτῶντες παῖδες ἀνῆλθον εἰς 2,750,917.

Γνωσὸν ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1870 ἐπιτρέπει εἰς τὰς κοινότητας, χωρὶς νὰ ἐξαναγκάξῃ αὐτὰς, νὰ καθιστῶσι τὴν ἐπιτόπιον ἐκπαίδευσιν ὑποχρεωτικὴν. Μέχρι τοῦδε αἱ πλείους τῶν κοινοτήτων ἐπραγματώσαν τὴν διάταξιν ταύτην. Τῷ 1872 τὸ τρίμημα τοῦ ἀγγλικῆς καὶ οὐαλλικοῦ πληθυσμοῦ, ἐν ᾧ ἡ ψῆφος τῆς Βουλῆς κατέστησεν ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐκπαίδευσιν, περιελάμβανεν 8 ἑκατομμύρια κατοίκων. Τῷ 1880 ἡ ἐκπαίδευσις κατέστη ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ 22 ἑκατομμυρίων πολιτῶν, ἦτοι πλέον τῶν 4]3 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας, ὅστις, κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς, ἀνέρχεται εἰς 26 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων.

Ὡσαύτως ἀξιόλογος πρόοδος παρατηρεῖται εἰς τὴν πρὸς σπουδὴν ἔρσειν τῶν μαθητῶν. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου ἡ προκαταρκτικὴ παιδείσις διαιρεῖται εἰς τέσσαρας τάξεις. Περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους 476,761 μαθηταὶ ἔλαβον πτυχίον τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Τὸ πρόγραμμα τῆς τάξεως ταύτης, πλὴν τῶν ἀνεκῶν διατηρουμένων στοιχείων τῆς προπαιδεύσεως, περιλαμβάνει τὴν φυσιολογίαν τῶν ζώων,

—Σωπάτε βρωμολούλουδα καὶ σείτε βρωμοδοτάνια

Ἐγῶμαι τὸ τριαντάφυλλο τὸ μοσκομουροδάτο

Τὸ Μῆϊ τὸ μῆνα βρασκουμαί στοῦ βασιλεῖα τὴν ταῦλα

Καὶ μὲ σηκόνει ὁ βασιλεῖας καὶ μὲ μοσκοβολιέται,

Μὲ σκόνει κ' ἡ βασιλίσσα στὸν κόρφο τῆς μὲ βραίνει

Μὲ κάνει καὶ βόδωσταμο κ' ἀλείφει τὰ μαλλιά τῆς . . .

Ἐγὼ φορμίζω ζωντανούς, στολίζω πεθαμένους,

Τῆς παντρεμένης τὰ μαλλιά, τὸ ἀνυπανόρη τὸν κόρφο,

Τῆς γῆρας τὸ προσκέφαλο, τῆς καλογεῖρας τὸ ράσο . . ."

Ἄλλ' ἐν Ἀθήναις εἶναι γνωστὸν ὅς· ἀνωτέρω, ἀπλοῦστερον, ἀθωότερον καὶ δημοκρατικότερον.

τὴν φυσικὴν γεωγραφίαν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

Τελευταῖον ἡ κατάστασις τῶν διδασκάλων ἐβεβαίωθη τὰ μέγιστα. Ἐν τοῖς ἀγγλικῶσι σχολείοις διδάσκουσι 31,422 διδάσκαλοι ἢ διδασκάλισσαι, ἐξερχόμενοι τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν προτύπων διδασκαλείων τοῦ Battersea καὶ τοῦ Culham. Τῷ 1870 ὁ μέσος ὄρος τῆς ἐτησίας ἀμοιβῆς ἦτο 95 λίραι καὶ 12 σελίνια (2,390 φράγκα) διὰ τοὺς διδασκάλους, 57 δὲ λίραι καὶ 16 σελίνια (1,445 φράγκα), διὰ τὰς διδασκάλισσας. Τὴν σήμερον ἡ ἐνιαύσιος μισθοδοσία τῶν μὲν διδασκάλων ἀνῆλθεν εἰς 127 λίρας καὶ 2 σελίνια (3,177 φράγκα) τῶν δὲ διδασκάλισσων εἰς 72 λίρας καὶ 12 σελίνια (1,815 φράγκα). Τινὲς μάλιστα ἐκ τῶν πρώτων κερδαίνουσι 200 λίρας, ἦτοι 5000 φράγκα κατ' ἔτος. Πλὴν δὲ τούτου τὸ τρίτον τῶν διδασκάλων ἔχει κατοικίαν δωρεάν.

Ὅπως περὶ αὐτῶν τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἀναφέρομεν λεπτομέρειαν ἀξίαν σημειώσεως· Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνῆρχετο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 2,130,000 λίρας στερλίνας (53,250,225 φρ.). Περιπλέον αἱ κοινότητες κατέβαλλον ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ταμείου πρὸς τὴν αὐτὸν σκοπὸν ἐν ὅλῳ λίρας στερλίνας 726,222, ἦτοι 18,155,650 φράγκων. Ἀλλὰ πλὴν τούτων ἡ ὑπὸ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς συλλεχθεῖσα ποσότης εἰς δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν σχολείων ἀνῆλθεν εἰς τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ποσὸν ὅσον ὑπὸ τῶν κοινοτήτων ἐδαπανήθη, τουτέστιν εἰς 739,155 λίρας (φρ. 18,478,875.)

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ μέριμναν οὐδενὸς ὑπολείπονται, εὐκαίον δ' εἶνε νὰ εὐρίσκωσιν ἀπανταχοῦ μιμητὰς.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διάλογος μεταξύ οἰνοπώλου καὶ πελάτου.

Ὁ πελάτης.—Κύτταξε δὴ τὸ κρασί τοῦτο, εἶνε πολὺ καλλίτερον καὶ εὐθηνότερον ἀπὸ 'κείνου ποῦ μοῦ πουλεῖς. Νὰ, ἰδὲς, δοκίμασέ το.

Ὁ ἔμπορος, δοκιμάζων.—Πρ, πρ, πρ! (τὸ ἀποπτύει). Αὐτὸ εἶνε γιαιτρικὸ, φίλε μου, εἶνε μίγμα ποῦ ἔχει ἀπὸ ὅλα μέσα, ἐκτός μόνον σταφύλι! Βίλικρινῶς σὲ λέγω πῶς σὲ κλέπτουν . . .

Ὁ πελάτης.—Ἄμ, εἶνε 'κείνου ποῦ σὺ ὁ ἴδιος μοῦ 'πούλησες χθὲς.

—!!!

*

**

Ἡ Κυρία Ν* ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ μέγα γεῦμα. Τὸ πρᾶτ' μεταξὺ ἄλλων παραγγέλλει τῆς Σοφίᾳς νὰ ἀγοράσῃ καὶ μίαν ὄρνιθα.

Ἐἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἡ Σοφία ἐπιδεικνύει τὸ ὄψωνιον εἰς τὴν κυρίαν, ἧς τοὺς μορφασμοὺς προκαλεῖ ἡ ἰσχυρότης τοῦ ζώου.

— Μὴ τὸ βλέπετε ἔτσι, κυρία, λέγει τότε ἡ ὑπηρετρίξ, ἀφήστε νὰ τὸ παραγεμίσουμε μὲ ὄλα τὰ χρειάζόμενα, καὶ τότε θὰ ἰδῆτε τί καλὸ θὰ φαίνεται. Εἶνε ὅταν καὶ τὴν εὐγενεία σας ὅταν στολιζέσθε μὲ τὰ διαμάντια σας!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Καὶ ὅταν ἔτι ἐκ γενετῆς εὐρίσκωσιν οἱ ἄνθρωποι πλοῦτον καὶ ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἢ ἀγαθὴ προσωπικὴ φήμη, ἧς δύνανται νὰ τύχωσιν, ἀποκτᾶται μόνον δι' ἐπιμόνου ἐπιμελείας· διότι εἶνε μὲν δυνατὸν νὰ κληρονομήσῃ τις ἕκτασιν γῆς, ἀδύνατον ὅμως νὰ κληρονομήσῃ σοφίαν καὶ γνώσεις. Ὁ πλοῦσιος ἄνθρωπος δύνανται νὰ πληρώσῃ ἄλλους, ἵνα ἐργασθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἀδυνατεῖ ὅμως καὶ νὰ εὕρῃ ἄλλους ἵνα σκεφθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἢ νὰ ἀγοράσῃ οἰονδήποτε εἶδος γνώσεων.

* * Ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε τὸ ἐκπληκτικὸν γεγονός, τὸ μυστηριώδες, δι' οὗ τὸ ὄριον, ὅπερ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας χωρίζει τελείως τὰ ὄντα ἀπ' ἀλλήλων, ἐξελίσφεται. Μόνη ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀρχὴ πάσης δικαιοσύνης ἀνεπηρεάστου καὶ πάσης ἀληθοῦς χάριτος· ἡ εὐσπλαγχνία εἶνε ἀναμφισβήτητον γεγονός τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἰδιάζει αὐτῷ οὐσιωδῶς, μὴ προκύπτουσα ἐκ προγενεστέρων γνώσεων, ἐξ ἰδεῶν ἐκ τῶν προτερῶν, θρησκευτικῶν, δογματικῶν, μύθων, ἀνατροφῆς, παιδεύσεως· εἶνε τὸ αὐθόρμητον προῖον, τὸ ἄμυσον, τὸ ἀναλλοίωτον τῆς φύσεως, ἀντέχει εἰς πᾶσαν δογματικὴν παραγόμενον ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ. Πανταχοῦ ἐκ πεποιθήσεως γίνεται πρὸς ταύτην ἐκκλίσις, διότι πᾶς τις εἶνε βέβαιος ὅτι ἔγκειται εἰς πάντα ἄνθρωπον, καὶ οὐδέποτε κατελέγη μετὰ τῶν «ξένων θεῶν». Ὁ ἄσπλαγχνος εἶνε ἐκτὸς τῆς ἀνθρωπότητος. (Schopenhauer)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Τὴν ἰδέαν τῶν ταχυδρομ. δελταρίων συνέλζε πρῶτος ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βερολίνου Στέφαν τῷ 1865. Τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ἀνεπτυξεν ἐν Καρλσρούη κατὰ τὴν πέμπτην ταχυδρομ. σύνοδον, ἠσπάσατο δὲ αὐτὴν ὁ τμηματάρχης Κολδενστέινερ, ὁ κατόπιν γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων, ἐγκαινίσας αὐτὴν τῇ πρώτῃ ὁκτωβρίου 1869. Ἐν Αὐστρίᾳ, κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν, διεβιβάσθησαν 2,930, 000 ταχυδρομικῶν δελταρίων. Ταύτης δὲ τὸ παράδειγμα ἐμιμήθη ἡ τότε Ὀμοσπονδία τῆς βορείου Γερμανίας τῇ 25 ἰουνίου 1870, διεβιβάσθησαν δὲ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐν μόνῳ τῷ Βερολίῳ 45, 468 καὶ ἐντὸς διμηνίας 2,000, 000. Τελευταίον ἐπηκολούθησαν τὰ ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ κρᾶτη, καὶ δὴ εἰς καιρὸν. Ἐπὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου οἱ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν διαπρέψαντες γερμανοὶ οἰκογενεάρχαι ἐπέστειλαν καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν οἰκοι συγγενῶν τῶν 10,000,

000 δελταρίων. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ κυβέρνησις τῆς ἐπὶ θηκῆς ἀμύνης εἰσήγαγε τὰ δελτάρια τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1870· μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου τὰ γαλλικὰ δελτάρια ἀπηγορεύθησαν, εἰσῆχθησαν δὲ πάλιν τῷ 1873. Τὴν μεγίστην τῶν δελταρίων κατανάλωσιν διενεργούσιν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἐλάτωσις τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους ἠῤῥήθησε φυσικῶ τῷ λόγῳ τῆς προσόδου τῶν ταμείων τῶν κυβερνήσεων. Τῷ 1872 τὸ γερμανικὸν ταχυδρομεῖον ἐξῆκπέστειλε 307, 042. 000 συνήθων ἐπιστολῶν καὶ 7, 727, 833 ταχυδρομ. δελταρίων· ἐν ἔτος ὕστερον ἐκείναι μὲν ἠῤῥήθησαν εἰς 337, 567, 392, ταῦτα δὲ εἰς 24, 955, 986. Σήμερον τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα κράτη ἔχουσι τοὺς λεγομένους παγκοσμίους ταχυδρομικοὺς χάρτας, τρία δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ἐν ὅλῃ τῇ ὕρῃ ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλοις διὰ δελταρίων. Κατὰ τὸ 1879 ἡ Γερμανία ἀντήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα κράτη 16, 614, 000 δελταρίων, ἧτοι 2 1/2 ἑκατομμύρια πλέον ἢ τὸ πρότερον ἔτος. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ προμνημονευθέντος γερμανικοῦ ὑπουργείου ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ ἀνταλλάσσονται νῦν 350, 000, 000, ἐν δὲ ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις 230, 000, 000. Μόνη ἡ Γερμανία τῷ 1879 ἐξῆκπέστειλεν 122, 747, 000. Εἰς κατασκευὴν τούτων τὸ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικὸν τυπογραφεῖον ἐκδίδιδε καθ' ἑκάστην 400, 000 προτύπων, ἐλκόντων βάρους 1360 χιλιογράμμων· ἐργάζονται δὲ 28 ἄνθρωποι, κινούντες τρία ταχυκίνητα πιεστήρια καὶ δύο ἀτμοκινήτους κοπτικὰς μηχανάς. Περιεργον εἶνε, ὅτι τὰ καθ' ὕλην καὶ κατ' εἶδος φαυλότατα δελτάρια εἶνε τὰ ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν ᾗ ἐνθάδε τὸ πρῶτον, ὡς ἐῤῥέθη, εἰσῆχθησαν.

Εἰς Ἀναφωστῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Προφύλαξις τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῶν ἐντόμων.

Οἱ διατηροῦντες μικροὺς κήπους παρὰ τὰς οἰκίας αὐτῶν βλέπουσι συχνὰ μετὰ λύπης τοὺς καρπούς τῶν δεινδρῶν κατὰστροφόμενους ὑπὸ διαφόρων ἐντόμων, ἅτινα πολυπληθῆ ὑπάρχουσι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. Κατὰ τῶν ἐντόμων τούτων δραστήριον προφυλακτικὸν συνιστᾷ ἱατρός τις, ὁ κ. Bordier, τὴν πικρὰν κουάσσιαν (quassia amara). Ἐὰν ἱκανὴν αὐτῆς ποσότητα ἐμβάλωμεν εἰς ὕδωρ, μέχρις ὅτου τοῦτο καταστῇ ἱκανῶς πικρὸν, οἷον παρασκευάζεται ὡς φάρμακον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διαβρέξωμεν δι' αὐτοῦ τὰ ὀφθαλμοφύρα δένδρα, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἄμπελον, τὸ ὕγρὸν ἀποδιώκει τὰ καταστρεπτικὰ ἔντομα, καὶ οὕτω προφυλάττονται οἱ καρποί. Μία λίτρα κουάσσις εἰς 35 λίτρας ὕδατος θεωρεῖται ἐπαρκὴς εἰς ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕγρου διαβρεχόμεναι αἱ χεῖρες προφυλάττονται ἀπὸ τῶν δειγμάτων τῶν σκνιπῶν καὶ τῶν κωνόπων.